

те и 70-те години и привършва окончателно по време на „възродителния процес“, когато около 180 000 цигани сменят своите имена. — бел. ред.

29. Ясеновац е голям концентрационен лагер в Хърватска, в който са били затворени много югославски цигани, голяма част от които са загинали. — бел. ред.

30. Тук се има предвид обстоятелството, че циганите не се вписват в основните категории на населението („правоверни“ и „рая“), а са обособени по етнически принцип (нещо доста рядко за Османската империя), като разликата в плащаните данъци между цигани-мюсюлмани и цигани-християни е незначителна. — бел. ред.

31. Това се отнася главно до ситуацията в Западна и Централна Европа. В условията на Османската империя циганите имат право (и възможност) за свои занаятчийски сдружения (еснафи), каквито са регистрирани нееднократно в историческите извори. — бел. ред.

32. Твърдението, че в бившия СССР е съществувала политика на асимилация, задължително е необходимо да се съпровожда с уточнението, че тя е твърде специфична, имаща за своя глобална цел създаването на нов тип общност, „съветски народ“, и в този контекст „признаването“ на циганите като етническа общност е напълно закономерно. — бел. ред.

33. Подробни (макар и непълни) данни за погроми над цигански махали, опожарени къщи, убити или малтретирани цигани (от околното население и от полицията) и т.н. в България могат да се намерят в годишните доклади на „Български Хелзинкски комитет“ и Проект „Права на човека“, както и в други техни издания. — бел. ред.

34. Вж. напр. Геров, Н. Речник на българският език., Част пета., Пловдив, 1904, с.523; Романски, Ст. (гл. ред.) Речник на съвременния български език., Том трети., София, 1959, с.591 — бел. ред.

35. За съжаление при единственото досега споменаване за ци-